

§ 138. *Остро-то* удареніе ся полага надъ гласна-та на всякій слогъ, гдѣ треб да ся повыши гласъ-а; както: **Бѡгъ**, **книгъ**, **у́ченіе**, **у́ченикъ**.

§ 139. *Тезко-то* удареніе ся полага толко на послѣдній-а слогъ, кога онъ кон чава на гласна; както: **рѣка**, **нога**, **звѣзда**, **у́чѹ**, **несѹ**.

§ 140. *Облечено-то* кое-то отпърви ся употреблявало толко надъ jednosложные те слова, що кончавать на гласна, какт **ми** **ти** **но** **бо**, **двѣ**, **сто**, **то** сега ся употребява въ множественно число надъ т падежи, кои-то нужно е да ся отличать от подобны-те имъ единственны, кога гласна та буква не е **е** или **о** а друга нѣко както: **сіа** **вса** **множ.** **число** **отъ** **вса** **един.** **жен.** **родъ** **всѣмъ** **дат.** **множ.** **отъ** **всѣмъ** **Т.** **един.** **рѣзи** **мн.** **отъ** **рѣзи** **Р.** **един.** **славы** **множ.** **отъ** **славы** **род.** **жен.** **родъ** и проч.

Надъ частици-те **но**, **не**, **бо**, **ни**, **да**, **бы**, **ли**, **а**, **и** **же**, и проч. такоже и сокр щены-те мѣстоименія **ма**, **ме**, **та**, **ти**, **та**, **си**, не ся полага удареніе, но ко стоятъ двѣ отъ нихъ или повече една